

Világ proletárjai, egyesüljete!

ÚJ VÁRPALOTA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Várpalota városi Pártbizottsága és a városi tanács lapja

VIII. évfolyam — 33. szám.

ÁRA 50 FILLÉR

Szombat, 1958. augusztus 16.

„E jog nekünk szent örökünk“

Önkéntelenül egy felszabadulás előtti augusztus 20-ára gondolok, amikor úgy mint most, már beérett az életet adó föld termése, emberek feltű szeme őrizte a gondosan összerakott asztalokat, már nagy ígéretként duzzadt a szőlőszem, csak az emberi kívánság harmadik része, a békesség váratott magára.

Azon a napon háromszor vijjogott idegtépően a poklot jelző sziréna, háromszor hívta ki az embert őrző csatára a lapultunk a földhöz, bújtunk a pincékbe, hogy újra és újra abban a reményben keljünk fel — talán ez volt az utolsó! És jött a nagy nap, mikor már nem kellett rettegni, hogy elvesz a kenyér, mikor az állattá alacsonyított emberből megint ember lett, mikor a magyar reményt, jogot és jövőt kapott. A történelem hős kovácsa leverte a bilincset a munkás kezéről, a „rossz álmú zsellér” új hajnalra ébredt, az elnyomás és igazságtalanság fölött elhangzott a halotti ének, megszólaltak a győzelmi harsonák és a tizenhárom éve kapott szabadsággal jól sáfárkodó népünk, mint már oly sokszor ezer év alatt — most is törölhetetlenül bevészte jogait a történelem hatalmas kőtáblájába.

Százezrek hullatták véréket az igazságért, jogért, évszázadok folyamán. Ezért harcoltak Rákóczi kurucok, ezért hullott porba Martinovicsék feje. Hazánk, népünk jogaiért elesett legjobbak holttestei felett az ellenség dögeselyűi lakmároztak, de a bűdosók szomorú tárogatói, a menekülő betyárt rejtő nádasok suhogása új erőkről, új reményekről, eljövendő új harcokról meséltek.

És minden bukás után jött az ébredés, felszáradt az 1795-ös hősök vére, elhalkult a tárogató, hogy helyébe a vörössipkás honvédek kürtjeinek harci akkordjai szölgöljanak meg.

Petőfi harsogó hangja zúgott fenyegetően a hatalmasok fölébe:

„Jogot a népnek, az emberiség
Nagy szent nevében adjatok jogot!”

majd a vöröskatonák menetelésére vágta be remegő, lopástól szennyes kezével az ablakot a burzsoá. Hányszor és hányszor vitta ki népünk magának jogait, de az ellenforradalom erőszak gépezete mindannyiszor cafattá tépte, csak a remény maradt milliók számára.

Az emberiség hőseinek agyában a rend és igazság évezredek óta közös fogalmak. Ezek vezérelték Morust, vagy Fouriart, mikor a jövő csodálatos országairól álmaikat papírra vetették; ezek irányították a bűzi és nyomort megutált rabslolgák ezreit és vezérüket, Spartakust; az aradi bitók alá állított tizenhármát, a tüzestrónon megégetett Dózsát, a világgá kergetett parasztseregeket és a falak előtt kivégzett kommunárokat, vagy Saint Just-öt, Siófok, Orgovány mártírjait, amikor egy ország alaptörvényéről szóló gondolataikat szavakba öntötték.

A gondolatok, szavak, keservek, kiontott vér nem volt felesleges, megérett az áldott humuszba ültetett fa gyümölcse s immár kilencedik születésnapját ünnepeljük ezen a napon annak a törvénynek, mely kisimította a ráncokat a gondterhelt munkárcsokron, letörölte a verejtéket a földmívelő homlokáról. Jogtalanlannak jogot, munkanélkülinek munkát adott, kitért a művelődés minden kapuját a legjobbak előtt, akik eddig csak álmukban vettek a tudás fájáról. Az országot végérvényesen a dolgozó nép okos gyűlekezetére bízta.

Nem a kiváltságosoké már a Balaton hús hullámai, a hegyek örökzöld koszorúi, a síkság hullámzó búzavetése, a föld méhének kincsei. A rabság nyomasztó súlyától megszabadult embermilliók, a felszabadult értelem csodákat művelt egy évtized alatt. Eltűntek az egykék, a skorpók, a cudar bitangok társadalmunk testéről, helyükbe a dolgozó ember került, az évszázadokig kiszípolyozott, meggyötört nép, aki most a gyárak szízeit építi, megzabolazza a természet makacs erőit, a földkunyhók népének meleg otthonát épített, tájak, városok változnak meg, öltöznek vörös ruhába, szorgos keze nyomán.

Ringó búzátlálak, égbemeredő gyárkémények közül munkások és parasztszok alakjai tűnnek elő, a „gyermekkertek” csemétéi szemében a jövő nagy ígérete látszik, a tárnák mélyéről jött bányászok arcán a fáradtság mellett ott van a bizakodás is, és ez az egész csodálatos összhangban megkomponált hatalmas szimfónia bejárja az emberi szíveket, erőt gyűjt és lelkesedést a jövő építéséhez.

A mi útunk nem volt minden akadálytól mentes. A közel-múltban viharfelhők tornyosultak felettünk, galád árulók évszázadok harcaival szerzett örökségünket aprópénzért áruba bocsátották; testvérvértől vörös a követet, de az idősebb testvér és a szabadságszerető embermilliók ismét felénk nyújtották segítő jobbukat, az igazság és a jog elfújta egünkrol a csúf fekete felleget, ismét kitisztult az ég, az elesett harcosok helyébe újak léptek, hogy éber szívvel, erős akaratúval tovább vigyék a népet az igazságos rend beteljesülése felé.

Kilencedszer ülünk a születésnap asztal mellé, kilencedszer szegjük fel az új kenyeret, kilenc év eredményei megerősítik hitünket a jóban, összekovácsolja népünket a nagunk és az emberiség nagy harcában, hogy megszűnjön a félelem, hogy jólét és békesség ragyogjon felettünk.

Erre és nagy örökségünkre üritsük alkotmányunk ünnepén poharainkat.

Pajor József

városi tanács vb. művelődésügyi osztályvezető.

Szovjet pedagógus küldöttség városunkban

Augusztus 15-én, pénteken hetven tagú szovjet pedagógus küldöttség érkezett városunkba.

A vendégeket a várpalotai pedagógusok és kis úttörők fogadták a Palota-szálló nagytermében.

Tízezer békealírá

Az angol-amerikai imperialisták közép-keleti agressziója ellen tiltakozó gyűléseket tartottak városunk üzemének dolgozói. A tiltakozó gyűlések nyomán a Hazafias Népfrent kezdeményezésére aláírási mozgalom indult. A város lakói és dolgozói a béke ügye melletti egységes kiállásuk kifejezésésképpen mintegy 10 ezren írták alá a tiltakozó szöveget és követelték az angol-amerikai csapatok kivonását Közép- és Közel-Keletről.

Befejezés előtt a cséplés Inotán

A jövő héten Inotán is befejeződik a cséplés. Egy gép dolgozott az egész kerületben. A géphez mindössze két életét tudtak biztosítani, a többi munkaerőt a dolgozó parasztszok biztosították egymás segítségével. A munka egy pillanatig sem szűntelt.

Épül a kultúrház

Kultúrházat is építenek Inotán az egykori falu lakóinak. A lakosság is sokat tett azért, hogy az új kultúrház felépüljön. Társadalmi munkában bontottak, fuvarozták a murvát, hogy kultúrházuk minél előbb elkészüljön. A falak mintegy 50 százaléka állnak, s úgy tervezik: még a tél előtt a tetőszerkezetet is elkészítik. Ezzel azután el is fogynak a pénz, amit a városi tanácstól kaptak, de biznak abban, hogy a jövő év tavaszán a hátralévő munkákat közös erővel befejezik. Az a három kömváros, aki a kultúrház építését vállalta, igen derekas munkát végzett eddig.

Békealíráások

Az életért az tud igazán harcolni, aki maga is nevelt már kisgyermeket, ült ágynál, mikor beteg volt, formálta, okosította, tanította gyermekét. Az anyákról beszélünk, akik mindent megtesznek, ha gyermekük életéről van szó. Harcolnak a háború ellen, békét akarnak. Tudják, hogy az összefogásban van az erő, küzdenek az összefogás megteremtéséért.

Napjainkban ajóinkon kopogtatnak asszonyok, felhívást szorongatnak kezükben, aláírástokat gyűjtenek, amivel megálljt kiáltanak a háborús gyűjtőgatóknak, mert tudják, hogy ismét a háború veszélyét idézték fel az imperialista nagyhatalmak közel- és közép-keleti agressziójukkal. Asszonyaink, a legjobb

békeharcosok ismét útnak indultak, mert jól tudják: könnyen lehet ebből az összetűzésből világkatasztrófa, világháború. Ezt akarják megakadályozni, ezért járják a házakat, beszélgetnek emberekkel, s boldogok, ha a felhívásra egy-egy család, családanya neve ismét odakerül.

Sok asszonyt látunk ilyen ivekkel járni. Csepregi Sandorné 370 aláírást gyűjtött, Szilágyi Antalné és Somogyi Béláné majdnem ugyanennyit. Várpalotán, a felhívás kibocsátása után három napra, 7500-an írták alá azt az ívet, amelybe azt írták a dolgozók: „Vegyék tudomásul az imperialista agresszorok, hogyha háborút kényszerítenek a vilálg békeszerető népeire, az összes békeszerető és szabadságszerető államok és

népek egyszer és mindenkorra végeznek az imperialista agresszorokkal.” Ez a néhány sor tükrözi a békevágyat, de benne van az is, hogy képesek egyszer s mindenkorra megállítani az agresszorok kezét, hogy ne kelljen rettegni, ne kelljen félni a gyermekek és édesapák életét, hogy ne legyen több feldúlt családi élet, rombadólt ház. Ezért jár a Felső-majori épület-tömbnél 3 háztömböt is sorra Szilágyi Antalné társával, Sónéval. Mindketőjüknek két-két gyermeke és boldog család élete vain.

Szilágyi Antalnéól

kérdeztük meg,

hogy munkaidő után, amikor a család is sok gondot ad, hogyan tudott ilyen társadalmi munkát is magára vállalni.

— Nem ismerem fárad-

Éljen a munkás-paraszt szövetség,
Népköztársaságunk
szilárd alapja!

Gazdag program az alkotmány ünnepén

Az augusztus 20-ra való készülődésről talán legkésebben a kultúrházak programjai beszélnek. A városi ünnepségek 19-én este zajlanak le. Az Alkotmány és az új kenyér ünnepét, augusztus 20-át, a munkások szövetségeikkel, a parasztszokkal együtt fogják ünnepelni, hiszen minden termelőszövetkezetet patronáló üzem dolgozói tsz-ekbe készülnek.

Augusztus 19-én este 7 órai kezdettel a szabadtéri színpadon ünnepi nagygyűlés lesz, kultúrmműsorral egybekötve. A megnyitó beszédet szavalat követi, majd az ünnepi beszéd következik. A fűvőszenekar Bánk-ban nyitányát adja elő, ezután népi tánc következik, a leányiskola úttörőinek előadásában. A fűvőszenekar játéka, szavalat, s a fűvőszenekar zárja a műsort. A szabadtéri színpadon ezzel befejeződik az ünnepi nagygyűlés.

Az augusztus 19-i műsort rossz idő esetén a Jószerencsét kultúrothomban tartják. Este fél 10 órai kezdettel a KISZ-ben, a Szabadság kultúrothombban táncmulatság lesz. Augusztus 20-án reggel zenés ébresztő, s a délelőtti folyamán különböző üzemek indulnak a tsz-ekbe, hogy a nap további részét ott folytassák. Így lesz igazi munkás-paraszt ünnepé augusztus 20-a.

Egymillió forint a KISZ szervezetek takarékosssági számláján

A városi KISZ szervezetek állják szavukat a takarékossság területén. Eddig 1.000.359.80 forintot írtak jóvá az üzemek a takarékosssági számlájukon.

Igen szép eredményt értek el az S. II.-bánya fiataljai. Április hónaptól fogva 161.372 forintot takarítottak meg. Legjobb eredményt júniusban érték el, amikor 70 ezer forintot felül takarékoskodtak.

Jó a Péti 322-es MÜM Intézet KISZ fiataljainak eredménye is. Ők az in-

tézetben belüli munkák elvégzésével takarékoskodnak. A festést saját erőből végezték el, ezért 6000 forintot írtak jóvá nekik. Takarékosssági mozgalmat indítottak saját keresetükből, és négy hónap alatt mintegy 13.940 forintot írtak a takarékosssági számlájukra.

A KISZ fiatalok februári értekezletükön azt ígérték, hogy ebben az évben 2 millió forintot takarítanak meg. Eddig szép munkát végeztek és a vállalt összeg felét tudták biztosítani.

A városi pártbizottság köszönete

Néhány napja úgy munka után, fiatalok és idősebb dolgozók jelennek meg a pártbizottság épületének udvarán, szerszámmal a kezükben. Szépitik, csinosítják a pártbizottság udvarát.

A pártbizottság köszönetét fejezi ki azoknak az elvtársaknak, akik ebben a munkában részt vesznek. Külön dicséretben részesíti Véber László igazgató elvtárs vezetésével működő Vájar-tanuló Intézet fiataljait, akiknek serény munkája máris mutatkozik. Köszönet a tröszt műszaki osztályának, akik az osztályvezető Kasza Zoltán elvtárs vezetésével jelentek meg a munkán.

Ez az önkéntes munka önmagában is szemléltető bizonyítéka annak, hogy mind többen érzik magukénak a pártot, és így is igyekeznek ezen gondolatuknak kifejezést adni.

Ez az öntevékeny munka lelkesítse a város azon dolgozóit, akik ezután szándékozzák részüket kivenni a pártbizottság épületének, illetve környékének szépítéséből.

MSZMP Városi Bizottsága